

prosila Jezusa, da želi raje umreti, kot smrtno grešiti. Izrekla je pa tudi željo, da bi šla rada k svoji mami.

Drugi dan pa res tudi obleži popolnoma. Bolezen se je hitro hujšala. Hedvikica je prosila, da bi prišli častiti gospod katehet, ki so jo odslej večkrat obiskali, tolažili, jo spodbujali, da naj le rada in voljno trpi, da bo venec zmage tem lepši in sijajnejši.

In že se ji bliža zadnja ura, zato sprejme 20. julija še jedenkrat preljubega Jezusa kot popotnico v večnost in tudi sv. poslednje olje. — Že drugi dan, v soboto, ko so duhovnik pri njeni smrtni postelji molili molitve za umirajoče, se je vrnila njena čista, nedolžna duša v naročje božje, v prelepa nebesa, kjer je našla tudi premilo svojo mater, kateri je tudi drugi dan na praznik sv. Marije Magdalene osebno častitala k njenemu imen-danu.

Da, res je šla Hedvikica na večne prelepe počit-nice; tamkaj pa prosi za nas, da bi tudi mi kdaj srečno umrli.

Blagor jim, ki v Gospodu zaspé!

M. B.

Tatinska mačka.

Po strehi hodi mačica,
Tatinska belodlačica;
Na zemljo sije topel dan,
Spomladni dan kot sèn krasan..

A mački za lepoto ni,
Le v golobnjak ji zró oči,
Meněč: „Rejen in mlad golob
Izvrsten bil bi za pod zob..!“

In splazi v golobnjak se koj..
A komaj notri je: — ojoj!
Ubogo muco mine slast,
Tam v kunjo se ujame p a s t ..

V bolestih strašnih se vijóč
Upije mi umirajoč:
„Da krasti htela sem, ni prav,
Zató umiram zdaj .. mijáv..!“

Janko Leban.

